

EERSTE KAMER DER STATEN-GENERAAL

Zitting 1961—1962

Nr. 181

BRIEF VAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE
ZAKEN

's-Gravenhage, 13 september 1962.

Tijdens de behandeling van het ontwerp van Wet houdende regeling op het gebied van de invoer en de uitvoer van goederen (In-en uitvoerwet) in de Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft het lid van de Kamer, de heer Samkalden, er op gewezen, dat artikel 13, tweede lid, van genoemd wetsontwerp, dat inmiddels tot wet is verheven, niet titel V van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie van overeenkomstige toepassing verklaart. Genoemd kamerlid heeft naar aanleiding hiervan zich afgevraagd, of in aangelegenheden als de Prijzenwet en de In- en uitvoerwet er eigenlijk wel een redelijke grond is om te bepalen, dat de voorlopige voorzieningen van titel V niet van toepassing zijn, en derhalve de Regering verzocht te onderzoeken, of het niet wenselijk is, genoemde titel V zowel voor de Invoer- en uitvoerwet als voor de Prijzenwet alsnog van overeenkomstige toepassing te verklaren.

De ondergetekende heeft overeenkomstig de toezegging, door hem tijdens bovenbedoelde behandeling gedaan, deze aangelegenheid nader overwogen en moge U het volgende als resultaat van zijn overwegingen mededelen.

Artikel 10 van de Prijzenwet (*Stb.* 1961, 135) en artikel 16 van de In- en uitvoerwet (*Stb.* 1962, 295) verklaren o.m. artikel 58 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1954, 416) niet van toepassing en bepalen beide in het derde lid, dat, indien een ingesteld beroep gegrond wordt verklaard, het College van Beroep voor het bedrijfsleven een termijn kan vaststellen, binnen welke de Minister wederom of — indien een ministerieel besluit geheel achterwege is gebleven — alsnog zal hebben te beslissen. Een en ander brengt met zich mee, dat genoemd college bij vernietiging van een besluit van de Minister noch de bevoegdheid heeft, zijn uitspraak in de plaats te doen treden van het vernietigde besluit, noch die om bij zijn uitspraak te bepalen, in welke zin de Minister wederom of alsnog een besluit moet nemen, doch slechts aan de Minister een termijn kan stellen, waarbinnen hij wederom of alsnog moet beslissen.

Gelijke voorzieningen zijn reeds vervat in artikel 37 van de Wet economische mededinging (*Stb.* 1958, 413). Evenals in dat geval zijn ook voor wat de Prijzenwet en de In- en uitvoerwet betreft deze voorzieningen gegrond op de overweging, dat, indien bovenvermelde bevoegdheden niet terzijde worden gesteld, het college door daarvan gebruik te maken zich met beleidsvragen zou gaan bezighouden, hetgeen, gelet op de betekenis welke een dergelijke standpuntbepaling voor het te voeren beleid zou kunnen hebben, ongewenst moet worden geacht.

Dezelfde overweging geldt ten aanzien van het treffen van voorlopige voorzieningen, waartoe titel V (artikel 65) van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie het college bevoegd verklaart. I.c. dient dus behalve artikel 58 ook titel V van genoemde wet niet van toepassing te zijn. De ondergetekende ziet dan ook geen aanleiding een wijziging van de Prijzenwet en de In- en uitvoerwet in de door de heer Samkalden bedoelde zin te bevorderen.

Aan

de Heer Voorzitter van de Eerste Kamer
der Staten-GeneraalDe Minister van Economische Zaken,
J. W. DE POUS.